

מים תחתונים כנגד ז'ו"ן
מים עליונים כנגד א"ו"א

הפולחן עם נפש רוח הגמה חיה יחדה דנפש :

וְאִרְי כך יפנה וישגה לרכו ויכוין לכשריד הקליטת מכלים
דנפ"י דפנימיות דהשגות דעשיה. ואח"כ יכוין פ"י
דכרנה להמשך בהם תודין חווג הנשמה עם נרנח"י דנפש :
(ע"ס ע"א) סוד העולה הנה א"ו"א הם סוד הדיס
העליונים כי הם מלבישים ידי א"ו"א

לאביש לא"ו"א קין הי"ד יחדה דכללות ויכוין לחבר מים
תחתונים לפלויזים ולחברם ולקשרם וליחדם עם הארץ
ביחודא שלים ויכוין להמשך מהם שפע על גשמתו וגו'ט
לקשר גשמתו עם נוטו נפילה גי' ד' הוי"ו"ת יא"ו"ה יא"ו"ה
יא"ו"ה שהם א"ו"א וז"ו"ן שהם דלוחיות יא"ו"ה סולל ולכן לנדך
נפילה כרביעית עד אום אחת מחרבע לוחיות סוללים
אזר כל לוח סולל כל השם :

נמ נפילה לוחיות ט"ל נה"י יכוין להמשך השפע תשלשה
לוחיות העליונות יה"ו העולים במיליים ט"ל ללוח ה'
אחרונה שהיא הטק' השמורת ננה"י :

ער נפילת ידים ר"ס פנ"י בגי' ק"ל ה' הוי"ו"ת יכוין להבדיל כנגד ה'
קט"ל על הפני ולחזק בחמשה היזם :

סדר הנפילה תחילה טפל הכלי כו' הוא סוד נפיקון
כראשונים של קודם היוזג וזו אבא

מקדים ואח"כ שופך נפילה א' מידו השמאלי אל ידו הימנית
הוא סוד היוזג החתון וזו מח' לימא מעלה מ"ן ה"ג
לאבא וחזר ושופך נפילה ב' מידו הימנית אל ידו השמאלית
וזו אבא משפיע מ"ד ה"ח לא"ו"א וכרי טלם נשונים ביסוד
ושופך נפילה שלישית מידו השמאלית לימנית וזו לימא משפיעה
השפע לחסד ד"ו"א וחזר ושופך מידו הימנית לשמאלית נפילה
רביעית וזו חסד הכזר משפיע לבגורה ד"ו"א וחזר ושופך מידו
השמאלי לימנית נפילה חמישית וזו בגורום משפיע דרך סה"ח
לגלגל וחזר ושופך נפילה ששית מידו הימנית לשמאלית וזו בגלגל
משפיע לבד ד"ו"א וע"י השפוק נמשך השפע לקו האמצעי :

הברי שהמים באים בתוכם נק' נפילת גי' פ"ה שלוב
הי"ו"ה ודוט"ת והם סוד ז"ו"ן בקבאל נפילת

דכללות האצילות והמים שבתוכם הם מ"י דאלים שהם תמימים וזו
יודין דלוחיות ד' שמות ע"ס מ"ג ודלוחיות ד' שמות אה"ה
היודעים ולחיותי השלשה שמות אלוים דדו"ן דאלפ"ן והם סוד

התיון שבתוך הז"ו"ן **ובנה** הנפילה היא להמשך מרישא
דארץ המעולה לא"ו"א וז"ו"ן המלבישים לחי"ת נה"י שבו ולכן
בנפילה כרביעית סוד ר' לוחיות סו"ו"ה שם א"ו"א חו"ן

המלבישים לקון היוד' שם עתיק עזריך ואלו הם שמות
דא"ו"א ופתי' ולכן נפילה גי' ד' הוי"ו"ת סוד ד' פרטפ האזר
גם לוחיות נפילה הם ט"ל נה"י והכוונה להמשך מהמזון

חצ"י יה"ו דאלפ"ן לישקב ורחל העומדין ננה"י **בשש** נפילות
דין **ימין ימין** במ"ג דע"ב והוא להמשך שלשה מזון כח"ב
נח"י לאבא חו"א המלבישים לחסד וגלגל דא"ו"א ובג' נפילות

יד שמאל יכוין במ"ג דס"ג והוא להמשך שלשה מזון כח"ב
נח"י ללימא וטק' חו"א המלבישים לבגור' ואוד דארץ
ובשפוק הדיס יכוין במ"ג דמ"ה והוא להמשך ג' מזון כח"ב

נח"י לישפוק וישקב ורחל המלבישי' למ"ת ויסוד דארץ **ובנה**
הדיס יכוין להפעלם ולחבר ז"ו"ן וישקב ורחל סוד ו"ה דהי"ו"ה
ז"ו"ן נוטא דכללות האצילות מים תחתונים כר"ן דנפש להלביש

לא"ו"א פילאון וישפוק י"ה דהי"ו"ה חצ"י דכללות האצילות
מים עליונים כר"ן דרוח ולחבר נוטא עם גשמתו ויכוין להפעלם
כולם ולחבר כולם עם קין היוד' סוד עתיק וטק' וזו דארץ

וטק' גשמתא לגשמתא כר"ן דגשמה כתר דכללות האצילות :
פ"ז ע"ב) הקדמת הצלות ומיד אחר ו' שש מ"ז
ששם של לילה שהא

אחר י"ב ששם מחלות היזם בשמחה כראש כל אדם שאו
הוא חותם היזם ודאי בכל מקום בג"ע ובכל האקלימים
כגודע כי בג"ע היזם והלילה שים בקץ ובחורף :

ואה ובנקודת המרכז דגן ערן שומד ען החיים כמשיה
וען החיים כחך כגן ובטוטה מלכש קו הושר דכל
הפולחן יורד וטקב ומשפיע עד קרקעים פינולי השמימי

דענלי פתיק מלך מחייתם המחשון התחפצלים סתם כל
מעשה כראשית וסביבות ען החיים הוא העזן וסביבו הוא
כגן

ח"ן סוד הרגלים כגודע וכשאלו נשאים הדיס לתעלה אט
מכניש שקון **(ע"ב)** הי"ד משפיע ב"ה שהם א"ו"א וזו
נפילת י"ה לתעלה וזה שמקבלים נוחים לרגלים לחסה לז"ו"ן

שיקבלו החמית שיווד מן הדיס העליונים כי עיקר המים
הם לא"ו"א ונקראים מים עליונים ומים תחתונים שהם ז"ו"ן
מקבלים תמיתם וזו עשה כן יתקשר ותגשא שיזכה לחבר

סיד סוד ו"ד ע"ה ודע שכל לוח מהם סוללה כל השם
נחלל גר' לוחיות השם הם ר' הוי"ו"ת שך עולה נפילה לך
לירך רביעית מים שרמז ללוח א' הסוללה כל השם וזו

חסד מרבישים פטלה כיון שאין לוח א' שלמה אנה סוללה
כל השם וזו חמלל כר"ח פנ"י שאין עשר אלא מהם שהיא
מליחות כל הא"ו"א והחלול בה נשקב והלך לתיסה ועני

גימטריא ק"ל על שהקל בה וזו כיון כמ"ס ירמח לה' הוי"ו
גימטריא ק"ל כגוד חמשה לוחיות נפילה וכשתחבר י"ה עם ו"ה
מים עליונים עם תחתונים יעלה הוי"ו במילואו ויגבר הק"ל

פל עני ומתחיק וזו רוכב על פני ק"ל. ודע שז"ה מלביש
ל"ה כגודע דל נוטא דל גשמתא דא"ו"א מתלכשים בז"ו"ן
ובנפילה עולה הטק שהיא ו"ה לגשמה שהיא י"ס וזו לא

תחבר ו"ה עם י"ה ישר נוטא לבד וכשם ששילק גשמתם
כן תהפלק גשמתו וזו אום גנש יבא לבד גנש על גנש

י"ה שלא יעלה גשמתו ואין לו מנו קשר כלל וזו בשל אשה
היא פ' אשה שהיא ר"ת הוי"ו"ה שד"י ארנ"י והם יעקב יוסף

דוד והם רמזים כר"ת ידיכס קדש יד"י יעקב יוסף דוד כ"ס
ר"ת כבוד מלכותו. וזו הבין ואם בשל אשה הוא וזו
אשתו עמו שמתחברת בגשמה עם אקו ומקבלין שרון והאשה

ילדה שהיא כשכינה מתחברת עם הגשמה ותטין שנקרא
ככלי אגס"ל שפולה הוי"ו ארנ"י ותימה עולים לאימא שהיא

אה"ה. ישנן ביום קראש ר"ס יב"ק שהם הג' שמות כגודע
ועוד רמז נפילה לוחיות ט"ל נה"י שירד סולל מלחמה לחקל
ספחין כדאשחא כזכר שהפוחין הם (ה) נה"י ואם לאו ח"ו

כאח"י הדינים מלחמה ואמר השפוק וינעלם וינעלם חרטט של
וינעלם הוא וינעלם הכרנום רמז למים התחתונים שיש להם פחד

וינעלם רמז למים עליונים שינעלם ויחברם לכתר כדפרש
וזו ה' מלך סוד מים דא"ו"א ה' מלך א"ו"א שקבלו מהם מים

ומלך ה' ימלך רמז לז"ו"א שאינו שולך במקומו אלא מתפשט
לחסה כסוד מספר"ן והם מולך בכל העולמות הוא וטק'
ועל אלו החיים אחר אל תאמר מים מים אלא תחברו מים

עליונים עם התחתונים י"ה עם ו"ה. ודע שמ"ס (ב) וזו
אהרן אה ידיו חפ"ס שא"ו"א שניהם הלבישו ידי א"ו"א שכי'
כא"ו"א בכל א' וכדפי' כר"ס פ' קדושים כפ' א' כדדגין דילך

דלעזן א"ו"א וזו אלא כרא דילכוון ומיחד כרוייהו אחד וזו פ'
כתב ב' דלעזן חד וזו יד"י שרומז ליד פנים ו' כד' יסה י"ה :

חזו סוד הנפילה הנוד בקיצור

יכוין כי הוא דוגמת כללות הא"ו". ובנפילה יכוין להמשך
שפע מא"ו"א שהוא הכתר קין הי"ד דכללות הא"ו"
לא"ו"א חו"ב י"ה וכללות הא"ו"א ונק' מים עליונים שהם
מלבישים ידי א"ו"א שהוא סולל כל האצילות ומתם ימשך
השפע לז"ו"ן ו"ה דכללות האצילות ונקרא מים תחתונים .
אח"כ ינב"ה **דין וינעלם יכוין** להפעלם ולרומם לז"ו"ן ו"ה
הנק' נוטא דכללות האצילות להלביש **(ד"ס ע"א)** לא"ו"א י"ה
שמה חיה הנק' בשמחה דכללות האצילות **וינעלם נח"ו"א**

עני' - ריבוע של שם מ"ה

מדלגים. שייך לשחרית ולא
נמצא בסידור

90

או"א = נשמתא = מוחין
פאפ = ז"ו"ן = כלים

מ"ב = כח"ב = פשוט+מלא
+מלא דמלא

והנה מסוף הדיקנא יא' ממותרות בחי' הקליפות (ו) ומקום יא' אח המותר הזה הוא נקב האחור העמוד בין גלח והוד תרי ירכין בבחי' החי' שבהם בסוף אדם דעש' אשר שם סמוך לו הוא מקום הקליפו' וזהו סוד יפנה. אבל שערות הראש אינם כ"כ קשים ולכן הם נמלאים גם בראש הנקבה ועל כן אין נמשכים מותרות קליפה כמו אותם שבזקן. ואמנם יולאים מסם מותרות דינין תקיפין מאד אבל לא קליפות ועיקר מולאם הוא דרך היסוד אשר שם הוא המעבר הב' הדוחה מותרות המים דרך פנים. ולא דרך אחור ואלו הב' מיני מולאות הם גדולים וקטנים אשר באדם העליון דעשיה והרי ביארנו ענין יפנה האדם בבקבד וכל זה הוא בעש' כנו' בוהר פ' במדבר כי כנגד זה הוא תיקון סדר הקרבנות שאנו אומרים בתפלה וטועד שם בעשיה וגם זה ית' אללנו לקמן היטב מאד וע"ש :

ואמנם ענין יסול אדם הוא באופן אחר כי כמו שיש שערות באדם העליון דעשיה שהם בחי' הדינין הקשים כנו'. גם מלבד זה יש באדם עלמנו סוד חמש מיני נבירות שהם פ"ה וחוט"ס וזרע"ו ו"ד ואלעז"ר כמבואר אללנו באדרת נש"א. והנה שערות הזקן הם סביב החוטם וסביב הפה וסביב הזרוע כו'. אמנם אלו הנה ע"ב"ג הם נמשכים ומתפשטין עד סיום האלצבנות ומשם יוצקים החי'טים כי כל נבירות האלו הם מתפשטין דרך הזרוע אל סיום האלצבנות ולכן יש ה' אלצבנות ביד ימין כנגד ה' אחריות מנלפ"ך שהם ה' נבירות הגו' אשר סיום התפשטותם הוא באלצבנות ב' וכבר ידעת כי הם אחריות כפולות ולכן הם ג"כ ה' נבירות אחרות ביד שמאל בה' אלצבנות השמאל. ואמנם כל זה הוא ב"ח לפי ששם אפי' בחסד שלו יש סיגים כטועד כי גם מן הכסף יולאים סיגים וכן מן המים שהם בחסד יש בהם עכירות ושמרים כטועד וכן על דרך זה יש ברגלים ממש בה' אלצבנות הימניים וה' השמאלים ולכן לא תמלא אבר שיתגלו בו מולאות כל העשר אלא בידים וברגלים לפי ששם הוא סיום השתלשלות הדינין וזהו הטעם יסול ידיו (ו) בבקבד אף אם לא עשה זכריו וזה לסיבת כדי להעביר מהם הוהמא כי כל זה הוא בסוד העשיה אשר שם הוא סיום התפשטות הדינין ויליאת המותרות ואמנם אף אם ביארנו כי יסול ידיו הוא בסוד עולם העשיה הגה הוא בו בבחי' היצירה שאלצבנות לומר ב"ח אשר בעשיה והבן זה. ואל תמחה את המלאך במקום אחר שהוא ביצירה. והנה כבר ידעת כי יש ראשון לטומאה ויש ב' וג' וד' והנה הם מלמטה למעלה כיוצא הראשון הוא בעשיה הקליפות אשר שם נקרא ראשון והקליפה שבצירה נק' ב' ולכן החולין הם ביג' והידים הם שניות וב' (ט) עושה ג' בחולין והתרומה הוא בבדיאה והקליפ' אשר שם סביב לבדיאה נק' ג' ומעמא א"ת התרומה (י) שהיא בבדיאה והרביעי הוא פוסל בקדשים כנגד הקליפ' שאלצבנות המעמא א"ת הקדשים שהוא אלצבנות הנק' קדשים ואמנם המת הנק' אבי אבות הטומאה אינו כלל אלו הארבעה ויתבאר במקומו. וגם עיין בשער המצות פ' עקב בענין נטילת ידים של המזון כי שם נת' ענין זה היטב :

ועתה נבאר סדר נט"ו של שחרית הנה בבחי' יסול הכלי של המים בידו הימנית וטותו בידו השמאלית ואח"כ שופך מים מידו השמאלית על ידו הימנית ואח"כ ישפוך מים מידו הימנית על ידו השמאלית הרי פעם אחת. וחזור כסדר הזה פעם ב' וג' באופן שתרמוך כל יד יוד ג' פעמים ולא תרחלם יחד ג"פ כל יד אלא פעם אחת ביד זו ופעם אחרת ביד הב' בסרוגין כי ע"י כן רוח הטומאה הנק' שיב"ח"א בת מלך היא ומקפדת ודולגת וקופלת עד שנתקת לנמרי ממש ואם לאו אינה נתקת וכן נמלא בוהר נט"ו ע"ש :

ועתה נבאר טוונת ברכת ענט"ו הנה בברכה זו יש י"ג טיבות והם כנגד י"ג מידות (ג) דא"ח דעשיה וכמו שביארתי לך כי נט"ו היא בעשיה בסוד יפנה ויטול ידיו כגיל ואנו כיס להעלותם ולחוקם (ד) ולמתק חמש הנבירות שבהם ע"י מימי החסד שהם ה' חסדים ולפי שאין המים ניטלים בנדרותם אלא בידים (ה) לכן (ה) לפחות אנו לריכין לכתב

החברים העוסקים בתורה ביחד לדרך כל א' וא' לכלול עלמנו כאלו הוא אבר א' מן החברים שלו ובפרט אם יש להאדם ידיעה והשגה לדעת ולהכיר להבדיל בנחיתת הגשמה ואם יש איהו חבר ממש בצרה לריכוס כולם לשהף עלמנו בלערו או מחמת יחולי או מחמת נחיו ח"ו ויהפלו עליו וכן בכל תפילותיו וזכריו ודבריו ישקף את חברו עמו ומאד הוהירני מורי ז"ל בענין אהבה החברים שלנו של חברתינו. גם הוהירני מאד מורי ז"ל שלא להכניס האלצבנות לתוך האזניים כדי לנקות הוהמא שבהם בתוך התפלה כלל מהתחלת הברכות עד גמר עלינו לשבח ואם עשה כך לדרך נטילה :

גם מעולם לא התפלל תפילתו בקול רם אפילו סדר התפילה של מיושב כגון הומירות וכיוצא בהם להורות הנכונה ולינו' וירא' לפני ח"ו ואמנם ביום שבת ה' מרים ומגביה קולו בנעימה בתפילה דמושב יותר מנעט ממה שה' עושה בחול ואף זה לא ה' עושה אלא מפני כבוד השבת גם הייתי נוהג לומר בכל בקב קודם התפלה פרשת המן ו' הדברות וכיוצא בזה בפרשיות אחרות ומנעני מורי ז"ל שלא לאומרם ובפרט ב' הדברות הזכיר לי טעמו של דבר כי הרי בימי הראשונים קבעום בהפלה ומפני המינין שלא יאמרו שאין עוד ח"ו תורה מן השמים אלא י' הדברות בלבד לכן בטלום ומי זה יערב אל לבו לחוק את המינין ולנהוג מה שביטלו רז"ל בגמ'. ענין מורי ז"ל בקומו בלילה אף אם ה' קודם אור היום ה' מסדר כל הברכות של שחר עד פרשת העקידה. ואח"כ ה' קורא ועוסק בתורה ובהאיר היום ה' מתעטף בתחילה בלילה ואח"כ ה' מניח תפילין הפך מן המקדישין התפילין אל העליות וטפות גמור ה' בידם כמו שיב' סודם למטה בע"ה ואח"כ ה' מתחיל תפלתו ואומר מן פרשת העקידה ויליך :

בר ה"ח ברכות שיש מן ענט"ו (ח) עד סוף ברכת התורה טולן מייב האדם לסדרם ולברכס בכל יום אע"פ שלא נתחייב הוא בהם לפי שטולם הם רמזים נפלאים אל אורות עליוניים ואין לבעלם אפי' אם האדם לא יבן בלילה או אם לא הסיר מלפנתו או בגדיו או סודרו או מנעליו וכיוצא בזה לדרך לברכן בכל יום כולן אע"פ שלא נתחייב בהם לפי שעל מנהגו ש"ע נתקנו חז"ן (ט) מצרכת עששה לי כל לרבי ביום ט' באב ויום הכפור' שאז כל העולם יתפייס וגם חזן מצרכת ענט"ו ומצרכת אשר יר ששתי ברכות אלו אם לא נתחייב בהם אין לברכן עליהם :

גם בענין ה"ח ברכות הגו' אשר נהגו העולם לסדרם בבהכ"ג וכל העם משיבין אמן אחריהם ויש מפקפקין ומגמגמין בדבר זה לומר שכיון שעני השומעין אמן אחר האיש הראשון שברך אותם כבר ילאו כולם י"ח ואסור להם לחזור ולברכן ורציתי את מורי ז"ל שה' לא היה מסדרם בבהכ"ג אלא בביתו בקומו ממיטתו כפי סדר הגו' בגמרא אבל כשה' איהו אדם מצרך ומסדר הברכות בבהכ"ג היה עונה אחריהם אמן ואפי' אם ה' באמנע הזמירות ה' מפסיק לענות אחריהם אמן אף אם היו המברכים רבים (י) :

גם ה"ח ברכות שיש מצרכת ענט"ו (י) ע"ם ברכת התורה הנה הם כדוגמת ה"ח אחרות שיש באותם הפסוקים של יהי כבוד ד' לעולם כו' וכנגד הח"י אחרות שיש בשירת הים ושם ביארנו סוד ע"ש (שהם ב"ח דעשיה) :

ונבאר תחילה (א) דרך כללות ענין ב' הברכות הראשונות של יפנה ויטול ידיו וזה עניינם דע כי שתי המעשים האלו הם בסוד תיקון עולם העש"ו וזה עניינם יפנה ויטול ידיו וזה עניינם דע כי שתי המעשים האלו הם בזה הוא דע כי יש באדם העליון ב' בחי' שערות הם שערות הראש וראש שערות דיקנא והנה שערות הזקן דז"ח הם תקיפין ודינין קשים מאד שהיותם משתלשלים ויורדין למטה נעשה מהם המותרות שהם סוד הקליפות ואמנם שערות דיקנא דאריך אנפין הם רחמים יטול הם לבנים ולכן הם כופין את הדינין אבל בז"ח הם שערות חזקים מאד יטול כי הם שחורים והם דינין תקיפין וזהו הטעם כי בנוקבא דועיר אנפין לא יש בה בחי' זקן לפי שדינין שבדיקנא הם חזקים מאד ואם הנקבה שהיא האחרונה שבכולן הסמוכ' אל הקליפות היתה לה זקן ה' אל. ההיוונים אחיהו גדולה בה והיו הדינין מתרבים לאין קץ

הנהרות וביאריים (ח) מן הטמן לנטיי בינה : (ג) עיין להב"ש ד"ג ע"ג ואיך (ג) אחר שמואל ולענין דינא כיון שהיא אינו משתוין ללמא י"ח ככרניז חבירו יטול לדרך לעמנו (ד) שלים הטמן לנטיי כך היא הירמא ככ"י וכן עיין בהר שלום דף ל"ד ע"א ודכ"ש דס"ה פ"ד : (ה) וגם ע"ל דלור יסר וע' דלור חזור עיין נה"ש ודכ"ש דפ"ו ע"ב : (ו) קשה לי לפי שיש זה למת אינעריך נקב האחר כנוקבא מאחר דאין לה זקן וז"ע אביגדור. ונלעז"ל אביגדור שיקר בריאת נקב האחר הוא להיציא הפסולת והוהיח"ל של אטיה שם ק"ל כמ"ס רבינו הק' בס' המלות כפ' שמיני בפסוק ולא תקטלו ונו' וכן עקב בסוד האטיה וג"כ יוצאין מותריו הקלי' כל האיש מנר הדיקנא וזה פסוק (כ"י) : (ז) שער מאמרי רשב"י דף קלא ע"ב : (ח) אחר אביגדור וגם רגלו וכת"ש הרב לקמן דרובי' סליה דרוח א' : (ט) אביגדור ק' שהוא היקף הש"ס דאין שני עושה שלישי בחילין (א"ה כפ"ח שער הברכות פ"ה א"י כוה"ל וכו' עושה ג' בתרומה ולפי' אחי ספיר) : (י) ללא דיקנא מעמא אלא טובל את התרומה אביגדור. א"ה עיין בפע"ח דגמ' מוסרם ופוסל את התרומה : (יא) עיין בפירוט דל"ד ז"ה מארי דיעמא עקם למת אין טעלין חורפות ג"כ :

3 פעמים יד' אחריות = מ"ב

לחבר יחד שתי הזרועות באופן שלא ילאו קשרי הזרועות לאחר
בסוד כל החוריים ביה גם לרין לפשוט כפות הידים כמי שזולה
לקבל בהם איהו דבר (ו) וזה לרמוז קבלת הטהרה והנה ענין עליהם
אינם עולים לעולם אלא בשם בן מ"ב והנה נרמו שם בן מ"ב
בשלושה ימים הנזכרין בתקונין בסוד יד הגדולה ויד החזקה ויד
רמה באמצעותא **בלעז** יהוה אלהינו יהוה בימין. כ"ו במוכס"ז
כ"ו ביד שמאל. יהוה יוד ה"א וה"א בלמעט הרי מ"ב.
אמנם יד ימין הם סוד חלי הראשון של שם הוי"ה שהוא י"ה יוד
וה"ו דל"ת ה"א אל"ף ויד שמאל הוא חלי השם האחרון שהוא
ו"ה ואל"ף אל"ף וה"ו ה"א אל"ף ויד אמצעית היא שורש השם בעלמנו
שממנו נתפשטו אלו הידים ולכן הוא באמצע ולכן ר"ת על גמ"י
עני"ן שהוא בעולם העשיה הנקרא עני וגם אלו הר"ת הם בגימ'ו
ק"ל (לרמוז) כי בעשיה הוא סוד ע"ב ק"ל. עוד תכונן בברכת עני"ן
דשמריית להעלות העשיה למעלה ע"י אלו הג' ידים שאמרנו שהם
ד' אלקינו ד' בימין כו"ו במוכס"ז כו"ו בשמאל. ויהוה יוד ה"א
וה"ו ה"א באמצע כי שם זה הוא בעולם היצירה וע"י ג' ידות אלו
דיצירה אלו מעלין את עולם העשיה. גם יכוין כי ר"ת עני"ן הוא
עני שהוא בגימ'ו ק"ל שהוא הריבוע והאחרוני של הו"ה דמ"ה
דאלפין דיצירה להמשך משם אור ג"כ אל עולם העשי" וזכר
ידעת כי ה' אלצפות הם ה' גבורות מנלפ"ך והם כפולות וכנגדם
ה' אלצפות ביד ימין וה' ביד שמאל ולרין להעלותם עד ג' ראשו'
ואז נעשרים ע"י המים שהם ה' חסדים. גם תכונן למה שהודעתך
אך אור המוחין דו"א נמשכין דרך לפרני האלצפות ושם נאחזים
המילונים ואמנם ע"י העלאתם למעלה אינם נאחזין לפי שאין יולאין
או האורות (מס"ו) **ברכת אשר יגר** הוא כנגד אבא שבועלם העשי"ו
ולכן יש בה מ"ה חיבות כמספר אדם שהוא חכמה (ה) אבא ח"ש
אשר יגר את האדם בחכמה כי מסוד החכמה העליונה טורז זה
האדם שגרמו בו ח' ולפי שהיצירה קודמת אל העשי' לזה אמר
אשר יגר את האדם כי ע"י היצירה נעשית העשי'. והנה לפי שהג'
ספי' עליונות הם סוד הבריאה והאדם שהוא חכמה הוא א' מן
הג' לזה אמר וברא בו כי הוא מבחי' הבריאה והוא לשון בו כי בו
באדם עלמנו שהוא בחי' הבריאה שבעשי' ברא בו כו' כעודע כי ג"ר
דעשיה הם בריאה שבעשיה והר"ק הם יצירה שבעשיה והעשירות
עשיה שבעשיה. והנה נקבים אלו הם בחינת ז' נקבים שבראש
האדם שהוא אבא כנ"ו בר"מ פרשת משפטים ט) ואמנם הם סוד
ענינים אחרים ופה וכו' (ז) והם סוד ז' דגלגלתא והנה הענין הוא כי יחזיק
אין אלו לריבין כאן בעשיה אלא בחי' אור הנקבים האלו לפי שהדינין
הם לורך קיום העולם כדי שיוכלו לקבל אור העליון ע"י המדה
הנתינת בהם ע"י הדינים הקולבים קצבה ומדה באורות שלא
ישפיעו יותר מדאי ובפרט בעולם העשיה אשר שם לריבין הדינין
בבכרה כי שם הוא ענין סנדלפון שהוא בגמ' פ"ר שהם סוד
ה' גבורות מנלפ"ך שהם בגימ' פ"ר. והנה אם בחינת הרחמים
ישתמו יותר מדאי דרך אורם הנקבים ודאי הוא כי יתבעלו הדינין
שבעשיה ויתבעל העולם וכן אם יסתחמו יותר מדאי ולא ימשכו
הרחמים יתרכו הדינין ויהיו הם לבדם בלתי רחמים וע"י א"א
להתקיים אפי' שעה א' דהיינו בחי' מלכו' שבעשי' הנקרא שעה
א' כנ"ו בתקונים תיקון ס"ט בסוד מזל שעה גורם ובסוד שעה
עומדת לו וע"כ רופא כל בשר בסוד מיתוק הדינין ע"י הרחמים
כי הבשר הם דייט' בישרא הומקא והוא בעשי' כי משם הוא סוד
הבשר וע"כ הוא מפליא לעשות י' ר"ל כי הוא ממשך הנהיב
העליון הנק' פל"א עד עולם העשי' כדי למתק דיני' וזהו ומפליא
לעשות ונרמזה העשי' במלת לעשות יא) ומ"ש גלוי וידוע לפני
כסא כבודך הוא בעולם האלילות אשר הוא יותר פנימי מכסא
הכבוד שהוא הכר' וזמ"ש לפני כסא כבודך ומשם נגלים וידועים
בחי' הנקבים האלו למתקם משם ע"י הנקבים ההם מן האלילות
היושב פנימי מן כסא כבודך שהוא הבריאה כנ"ו :

ב) ברכת אלהי נשמה שנתתה ב' כו"ו ברכה זו סמוך לחברת'
לפי שהיא כנגד אימא דעשי' המחוברת תדיר עם אבא והג'
והיא) הנה אעפ"י שלא כל אדם וזכה לחלק הנק' נשמה עכ"ו הנה
יש לו חלק בנשמת אדה"ר שהי' כולל כל הגבראים אעפ"י שהאדם

הוא עדיין לא זכה אל' הוא בעלמנו. ואמרו טורה היא כנגד עולם
האלילות אשר משם נשמה לעשמה. אהה בראתה כנגד חלק הנשמה
הבאה מן הכר'. אהה יצרת הוא סוד הרוח הבא מן היע'. אהה
נפחתה כי הוא סוד הגשם שבעשי' ונמלא כי באומרו נשמה שנתת
בי ככל כל הד' חלקים הנז' וקראם כלם בשם נשמה. ואהה עתיד
ליטלה ממני כי הוא בסוד מ"ג ד) ואח"כ אהה עתיד להחזירה
בי בבקר בסוד מדישים לבקרים :

ברכת הנותן לשכוי ביה כו' ה) כבר הודעתך כי לול הוא
קודם חמות הלילה ולילה הוא אחר חמות הלילה ועל
כן אנו מבקרין ברכה זו אחר חמות לילה ואח"כ. וסבי הוא גבריאל
סוד הגבורה ובחי' הלילה נמשכת הארת הביג' בגבורה וזמ"ש
הנותן לשכוי ביה וזו היא מתמתקת בסוד מש"ה יובא לו יין וישת
(דארמי ביה מיא י) בסוד יין המשמח והוא סוד היום אבל הגבו'
בעלמ' היא יין המשכר והוא סוד הלילה וזמ"ש יין להבחין בין יום
ובין לילה שהוא ע"י היין המשמח הנמשך מבינה והיא י' המבחין
בין יום ובין לילה :

ברכת הנותן ליעף כח כו' ה) נכון לאומרה והיא אחת מן י"ח
ברכות האלו שתקנו קודם התפיל' ואעפ"י שיש מנגמין
דבדר זה עכ"ו ראוי הוא לאמרו עכ"פ וכמו שנבאר סודה בע"ה
והטעם שהשתי ברכות אלו שהם מלביש ערומים ט). וברכת הנותן
ליעף כח נתקנו לסוד מה שנבאר עתה בע"ה והוא כי הנה אין י'
אדם בדרך אשר לא יחטא וע"י כך מפשיטין מעליו לבוש הקדושה
ומלבישין לנשמתו לבוש הקל' בגדים זואים כדמיון מש"ה ויחללו
בני' את עדים ונמשך עליהם וזהמת הנשם וכדמיון אדה"ר שנאמר
בהם וידעו כי ערומים הם ואח"כ כתוב וילבישם כתנות שור משאל
דחויא. והנה הכל הוא כפי ערך החטא כי אם החטא הוא קל
מחלש כח הלבוש הוא בסוד לור ילך חסי כו' אבל אינו
מסתלק מעליו. ואם החטא הוא חמור מסתלק הלבוש לגמרי
מעליו וכנגד ב' בחי' אלו נתקנו ב' ברכות אלו וענינם הוא כי הנה
בכל לילה כאשר האדם מפקיד נשמתו ביד המלכות העליונה בסוד
בידך אפקיד רוחי הנה היא מחדשת אותה בסוד מדישים לבקרים
כו'. ומי שנסתלק ממנו לבושו ונתנת אליו בבקר בחי' לבוש ומי
שיש לו לבוש אלא שנחלש היא טותפת כח בלושו (הוא טו) ושי
בחי' אלו נעשו' בעת הבקר בסוד מדיש' לבקרים והבן זה. ומידוע
זה נעשה ע"י שם **אל** המתעורר בבקר בסוד' החסד כמ"ש חסד
אל כל היום וכו' ויטכס אברהם בבקר בסוד מה שביארנו
על מה שתיקנו בברכת וילך אור המחדש בטיבו בכל יום תמיד
מעשה בראשית ע"ש. והנה ז"ס טו) ענין המלבוש כי מלבוש בגימ'
אז"ר פניאל שה"ם שם אל וה"ם שט"ח נהודין אשר בפנים
העליונים כמשו"ת לקמן בע"ה והוא בגימ' שמאל לבוש הבינה
המלבשת את ז"ן ולזה תכונן באומרו מלביש ערומים אל מלבוש
גנו' והכל נמשך משם אל' והוא כי ב' שמות אל' במילואם עולים
גנו' ש"ע ועס ח' אחריו' אל' אל"ף למ"ד הרי שט"ח גימטריא
מלבוש יז) וכבר ידעת מ"ש בסוד דמשפטים דל"ו ע"ב צפ' בגנוד
בה כי לבוש הנשמה נמשך משם אלהי שפירושו הוא אל' ויה כי
המלבוש נמשך משם אל ל"ה שהם ז"ן הנק' ו"ה והרי נת' ברכת
מלביש ערומים שנתקנה כנגד מי שנחפשט מעליו לגמרי מלבוש
הקדושה והנה הוא מתחדש עתה בבקר לגמרי. וכנגד הבחי' השני'
שנחלש מלבושו אך לא נפשט לגמרי תקנו ברכת הנותן ליעף כח
והדבר מובאר. ודע שאין טוב לאדם ללבוש ב' מלבושיו ביחד
והעושה כן קשה לשכחה וסוד הדבר הוא כי הנה מלבוש
האדם הוא מן הקדוש וע"י העבירו' שהאדם עוש' גורם להתלבש
בקל' ושייתאחו הקל' במלבושיו והנה המלבושים יש בהם בחי'
אור המקיף מחוץ להם כעודע כי יש א"ו"פ בפנים וכלל בחוץ הגוף
והמלבוש סובב את הגוף ועל המלבוש הם האורות המקיפים
ועומדים מחוץ המלבושים והנה לכל לבוש ולבוש יש בחי' אור"מ
ואין לך דבר שזוהה את הקל' כמו אה"מ לפי שאין יכולת
בקל' לינק ולהתאחו באה"מ ולכן הוא עומד בחוץ ואין לו פחד מן
הקל' וגמלא כי המתבר שני מלבושיו ולבושם ביחד אינו עומד
מקום לאה"מ ליכנס תוך שני המלבושים יחד ולהקיף בין כל לבוש
ולבוש

דגרות וביאורים : ח) פ"י כ"ח מ"ה : ב) צ' עיינין וכו' אודנין ב' טוקבא דחוטמא וסומא. ג) פע"ה פ"ו משער הברכות : ד) כי לעתיד תהא המלכות את נשמת
האזיקוס בסוד מדישים לבקרים כו' כדי שיהיו בה כבה' מ"ן. עיין פע"ה ברכות פ"ו ותיכין יוצר וכו' ליתא תי כי לעתיד עת היות מ"ן :
ה) פע"ה פ"ו משער הברכות : ו) עיין נהר שלום דף ג"ר פ"א : ז) לא וזה : ח) פע"ה פ"ב משער החפלה ע"ת פ"ו פ"א : ט) עיין נהר שלום דף פ"א
ע"ה : י) הירחא שעה ד' ה' ע"ב .

שבת אל המל' והיא האוכלת סעודה זו כגל' אבל אינה מקבלת הארה זו אלא באמצעות ז"א כי הוא הוא המקבלת תחלה והוא טומא אח"כ אל"ס. ודע כי בכל מקום לא יש סעודה רק כשם בחי' פה (ו) ולכן עתה בליה שהיא מקבלת מן הפה ד"א לכן יש סעוד' ממש ואינו על ידי תפלה כשאר ההמשכות והעלויות וכן הוא ג"כ בכל סעודות דשבת כמ"ש בכל סעודות דמקום הראוי לה. ופעם אחרת שמעתי ממו"ל בענין מספר י"ב לחמים כי הגה הם י"ב כנגד י"ב גימין או כנגד י"ב חוורתו דרישא דאריך או כנגד י"ב תיקוני דיקנא דא"ח וכולם יורדים עד היסוד ומה שהיו תחילה מספר י"ב שהם ג' היות שבהם י"ב אותיות ונעשו שם כמנין לחם שהם ג' היות הגה עתה בדרתם אל היסוד נעשים אותיות מל"ח כאותיות לח"ם. והענין הוא שהם בחי' ג' הנבדורות הנמתקות אשר ביסוד שהם י"ב בחי' ג' היות כמנין מל"ח ואז מתמקקים יחד ג' הנבדורות ג"כ בחי' ג' החסדים ופי' המיתוק סוה הרויחו הגבו' כי בתחלה היו מרים כבוד הדיונים הקשים ועתה נהפכו לטעם המלח. אשר נהפצל מהם קלת מריחותם. וא"ל מורי הרב משה אלשיך נר"ו כי שמע ממו"ל כי ביום שבת כונה זו תהיה בעולם האלילות ובימי החול ג"כ תהי' כונה זו אלא שבהי' בעולם היזי' (ה) ואינו לא שמעתי זה וממה שנבאר ב"כ לחמים דסעודת שחרית נרא' כי ליל שבת הם י"ב גימין ויום שבת הם י"ב חוורתו ובתחלת שבת הם י"ב תיקוני דיקנא ככלל"ד :

וההזור לענין א' בענין סדר י"ב לחמים כי תכין שד' לחמי' שמלך ימין שהם ב' ע"ג ב' הנה הם ארבעה אותיו' והיה אחת אבל ב' לחמים התחטוים הם שני ההינין שהם הנקבות וב' לחמים העליונים הם ב' אותיות י"ו שהם הזכרים היזכרים הם למעל' והנקבות תחתיהם וכע"ד ד' לחמים השמאלים הם הויה אחרת ב' ע"ד הגו' ממש ט' ותכין כי ב' לחמים האמצעיים הסמוכים ללד ימין הם סוד ב' אותיות י"ם י' על ה' וב' אמצעי' הסמוכים ללד שמאל הם ב' אותיות ו' ו' על ה' וברוך לומר ברכת המזוזה או תקח ב' לחמים העליונים שד' אמצעיים ותחבר שניהם בב' ידך וב' שולי' הלחמים יהיו דבוקים זה בזה וב' פנים מב' לדדיו שלהם יהיו פן זה מלד ימין ופן זה מלד שמאל ואז יתראו כאלו הם לחמים נעשו לחם אחד ובו ב' פנים מב' לדדיו ויהי' דמיון לחם הפנים שבמקדש ותכין כי הלחם שביד ימין הוא אות י' של הויה והלחם שביד שמאלך אות ו' ותבדוק אז ברכת המזוזה ובה' של המזוזה תכין אל או' עילא' ובה' של הארך תכין במלכות ובמלת לחם תכין בחי'ג. גם במלת לחם תכין אל הלחם הגו' שהוא בחי' י"ג גימין הג"ל ואח"כ תבצע מן הלחם הימני שהוא כנגד אות י' של הויה כנו' והוא כנגד התכונה אשר משם נמשך הזמן המשובל מכל השאר ותבצע ממנו תחלה שיעור כוזה ותאכלנו אתה ותכין שהכוזה הזה הוא כנגד אות י' של הויה שהוא ד"א ואח"כ תבצע בלישם ב' כשיעור כביולה ותתן לאשתך ותכין שהיא כנגד אות ו' אחרונה של אדני' שהוא בערך ד"א ותכין שיתחברו וישבו שם **יאהרנהיה** (י) ואח"כ תבצע ותתן לשאר בני הסעוד' היושבים שם וכן סעודת ימי החול יתבאר יותר באורך כל עניני ברכת המזוזה וכונה האכילה ושאר פרטים האחרים אבל בענין אכילת סעודה זו כבר נתבאר לעיל קלת כוונת שבה ואמנם דרך קצרה תכין כי הגה עתה אתה אוכל מן הארה הנמשכת מן פה ד"א וממ' שבו ומן ל"ב נתי' חכמה שבו אשר עתה הם מאירים בל"ב שנים אשר בפיך וע"י אתה טוחן ולועם המאכל וכבר נתבאר ענין כוונת חגיגת השנים באכילה בסעודת החול וע"ש היטב פרטים רבים וכונת רבות :

ואהר האכילה הי' נוגע מורי ז"ל לומר פומון אחד בקול נעים והוא ז"ל תיקון ג' פומונים מיוחדים ע"ד חכמת האמת בכל פרטי הכונות של שבת פומון אחד לסעודת הלילה ופומון אחד לסעודת שחרית ופומון אחד לסעודת מנח' וזה נוסח פומון

יהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין עמירא דכל טומיין סתימא דכולא דיתמשך טלא עילאה מנייה למליא ריש' דז"א ולהעיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברשו ומדוא דכולא. ויתמשך מן קדם ע"ק דכל קדישין עמירא דכל טומיין סתימא דכולא רעואת חגא וחסדא ורחמי בנהירו עילאה וברעוין וחירו עלי ועל כל בני בתי ועל כל ישראל עמך ויפקינא מכל עקתין בישין דייחון לעלמא יוזיין וייהיב לנא ולכל נפשחא חגא וחסדא ורחמי ומי' ארביי ומוזגי רויתו מן קדמיה אכיר' (א) :

ובר'ילה יכוין במלת טלא לטל יחק ובה"ה פשוט ומלא ומלוי המלוי שהם ט"ל אותיות והב' טללים האחרים כלולים בו (ב) ובטל דשחרית יכוין באברהם ובט"ל אותיות שם בד' היות עסמ"ב וב' טללים האחרים כלולים בו. ובטל דמנחה יכוין ביעקב ובשם יהו' במילוי אלפין שעולה עלוב' טללים האחרין כלולים בו. ואילו הג' טללים בני' הם קי"ו וכוללם הויה' וההי' שהוא ב"ן ושם אדני' בני' קי"ו כמנין ט"ל ג"פ. ור"ת של שלשה כוללים הללו עולים בני' ג"א וס"ת הם בני' אל"ב :

וקודם הנטייה יאמר התקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא מדותא דמלכא קדישא התקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא ד' דחקל תפוחין קדישין וז"א וע"ק אהיין לסעודא כהדה: **ובשחרית** יאמר דא היא סעודתא דע"ק וז"א וחקל תפוחין קדישין אהין לסעודא כהדה ובמנחה יאמר דא

היא סעודתא דז"א וע"ק כו' (ה) אח"כ תטול ידך וברך שבת שנתנו ידך וכשפיה שבתך עני' תגביה ב' ידך וקופית למעלה כנגד ראשך מב' לדדי ראשך. גם יהי' כ"ז משומד :

ועתה נבאר הכונה הגה ענין נטייה לאכילה נבאר ענינה בענין נטי' לאכילה דימי החול אמנם מה שמוסיף בזה עתה הוא כי הגה שם נבאר ענין הנטייה שהיא העלאת הידים כנגד הראש להעלותם אל מדרגתם הא' שהיו משתמשין במקום ראש והנה עתה להורות כי הנוק' מקבל' הארה ע"י הידים העלויני' דז"א מן תלת מוחין דילי' ברישיה לכן תגביה ידך עד כנגד ראשך וגם לסיבה זו לריך לברך ברכה זו משומד לפי שהיא למע' כבוד המוחין דז"א ונדע כי עלמא דדכורא כל עובדו משומד ולכן עתה אשר כונתך להעלות את הנקבה וליתרדא עם בעלה לריך שיהי' משומד. גם בכל נטייה מג' סעודות דשבת לריך לקיים ב' הדברים הגו' שיהיה משומד ושיגביה ידיו עד כנגד ראשו :

ענין השלחן ראינו למו"ל שהיה חושש ומקפיד מאלו וראינו לאכול בשלחן של ד' רגלים כדוגמת שלחן שבבית המקדש גם (ו) בענין הלחם המסודר עליו לריך לזיאר לשים בכל סעודה י"ב לחמים על השלחן כנגד י"ב חלות לחם הפנים ותסדרם כסדר זה ו' לחמים מלד ימין השלחן וו' מלד שמאל השלחן והי' הימני יהיו ג' ע"ג ג' וכן בלד שמאל והג' שבב' ימין יהיו מונחים כעין סגול וג' העליונות מונחים עליהם וכן בלד שמאל חוה סדרן נמלא' כי בלד ימין השלחן יש ד' לחמים ב' ע"ג ב' כזה ° ° ° ° וכן בלד שמאל ובאמצע ים ד' לחמים אחרים ב' ע"ג ב' ° ° ° ° כזה אלא שהשנים מופסקים מן השנים האחרים ורווח ואויר ביניהם כי הב' האמצעיים שהם זו ע"ג זו הם קרובים לשני חלות הימנים והב' האמצעיים האחרים קרובים אל ב' חלות השמאלים. וענין זה נמלא' מפורש בביאור בס"ה באחרים דכ"י. והיותם י"ב לחמים הטעם הוא כי הגה עתה בסעודה זו מקבלים הארה מן הי"ג גימין דשערי דברישא דא"ח וכבר נתבאר אללנו כי אותם הי"ג גימין הם בחינת ג' היות ובהם י"ב אותיות והיתירה היא הגימא הכוללת לכל הי"ג גימין אבל שרשם אינם אלא י"ב ולכן כנגדם הם י"ב לחמים ובחי' היותם ג' היות שמשפרם ע"ח לכן הם נקראו בחי' לחם שגם הוא בני' ע"ח. באופן שתכין להוריד הארה מן ג' היות שהם בני' לחם ומכל אותיות שבהם נעש' לחם אחד והויה אחת כוודע. ומשם נמשכת סעודה זו לדיל

הנחות וביאורים : (א) עיין אמל"י דף ק"י ס"י ל"ו : (ב) א"ש ט"ז כי לתעלה כתבנו שם באהיק מ"ח אותיות. ל"ל כי למעלה עיירי כהיה דידון וכלן כהיה דההין (אכ"ח) ועתה מלאחי כ"ה כן כ"ה אהבת ד"ג (ג) א"ש וכו ביאורו של דבר כי ר"ת של באהיק הוא א' ר"ת של ד' היות הם ד' יודין וס"מ ר"ת של יק"ו הוא עשרה הרי ג"א. וכן ס"ח כל חקוק הוא ה' וד' היות של ד' היות הם כ' ו' של ס"ת ק"ו הם אל"ל והנה ל"ח הנזכר הם כ"א אותיות שיש בשם אדני פשוט ומילוי ומילוי המילוי כסיד ועתה יגדל כ"א כה ד' : (ד) עיין תו"ת ד"ר ע"א ודק"ד ע"ב ד"ה ו"מ"ה הרב : (ו) פ"ח ס"ו משער השנה : (ז) נראה פשוט כונת רבינו דלון שום שיש זמן לאכול רק בזמן שטלעין יפקי' וז"ל אל קרוב הפה. וכלל ש"ק יפקי' הם בחינת ד"א קרוב אל הפה וכן כיום אחר התפלה וז"ל הנדולים כהב"ד דא"ח ויקרא סעודה דע"ק שהם כהב"ד דא"ח וקרובים אל הפה דא"ח כנגד לקח. וכן בסעודת המנחה ז"א עולה בחינת דדיקנא דא"ח והוא קרוב אל הפה וכן בחפלת שהריח דחול יפקי' עולים בחינת ד"א קרוב אל הפה. ש"ס : (ח) ובפ"ח ים ג"א בעולם הכריזה : (ט) ג"כ וד' לחמים האמצעיים ג"כ הם הויה אחרת פלישת ע"ד הנזכר ממש ותכין ט"י : (י) עיין אמל"י דק"ב ע"ב שאלה ז' ישיין תו"ת דף מ"ח ע"ב ודס"ד ע"א ודע"י ע"ב ודק"ט ע"ב :

אבות, וכמה דרושים המורים באצבע שהוא יעקב
 הנתקן מאחוריים דאבא העומד בפני ז"א מחזה
 ולמטה, וכנגדו מאחוריו רחל מלכות דמ"ה ודב"ן
 מלך הז'. ולבי אומר לי שהכריחו הוא מעץ חיים
 שער י"ד סוף פרק ז', שכתב הרז"ל ז"ל: ואחר
 שאלו ינקו והגדילו אז יובא הארת המלכות
 שבהם, ר"ל הוא בחינת המספר שבמוחין עצמם
 ב' בינות וב' גבורות (ר"ל מכל כללות המוחין
 דמצד אימא שנעשו מבינות וגבורות דאו"א דאחר
 החילוף) להגדיל נוק' דיליה וכו' עי"ש. וכן כתב
 בשער תיקון הנוק' פרק ב' אות ח' שמה שלוקחת
 הנוק' מן הז"א בין מאחור בין מפנים אינו כי
 אם בחינת המספר של השמות דמוחין, וכמו
 שאנו מכוונים בתיבת באהבה דעמידה עי"ש.
 ואם הנוק' הנזכרת בדברי הרז"ל היא מלכות
 דמ"ה ודב"ן מלך הז', הרי יש לה המשכת
 אותיות ומספר, אלא מוכרח לומר דבניין הנוק'
 דעמידה שדיבר בה הרז"ל היא הקטנה עטרת
 היסוד דו"ק. ולע"ד שזה ההכרח רמז אותו
 הרש"ש ז"ל במתק לשונו ברחובות הנהר בפסקה
 וכשנמשכים צלמי המוחין עי"ש. וזווג יעקו"ד
 אלו בודאי שהוא בשים שלום דכל עמידה. ועוד
 יש ג' זיווגים אחרים בנפילת אפים הא' הוא
 זיווג זו"ן הכוללים דכ"ד שעות, עיין נהר שלום
 דף ג"ח ע"ב ודף כ"ג ע"ב, ועי' זיווג נגמר
 תיקון הכירורים דתמול שלשום כנוצר בהקדמת
 המעביר, ובסדורים שבידינו אנחנו לא נרמז זה
 הזווג דכ"ד שעות כלל וכלל. ויש עוד זיווג
 אחר של יעקו"ד הקטנים דלחש ודחזרה, רק
 מלאה העומדת ע"ג כנוצר בספר הכוונות בדרוש
 ויעבור דרוש ב' עי"ש. וזה נרמז בסדור שביד
 רו"מ. וממ"ש בעץ חיים שער הזיווגים פרק א'
 מ"ב וממ"ש עליו השמ"ש ז"ל בהגהותיו דף
 ב', נראה שיש עוד זיווג שלישי בנפילת אפים,
 והוא בחב"ד דז"א, אלא שאינו מבואר כל כך אם

והתיקון כמעשה הטוב שלהם אינו מגיע בג"ר
 שהם א"א ואו"א רק בז"ת שהם זו"ן עי"ש, אם
 כן מ"ש איוב יכון לגבי הג"ר, ומה שאנו פועלים
 הוא בזו"ן. אח"כ מצאתי שני יישובים אלו בספר
 שומר אמונים מר"מ עד דף כ', ועוד בא שם
 תירוץ שלישי עי"ש וירוח לך.

ומה ששאלת עוד בענין נטילת ידיים, כן היא
 האמת, שבנטילה ראשונה צריך לכוין
 למילוי המילוי שהוא בינה נשמה, ובנטילה שניה
 למילוי שהוא חכמה חיה, ובנטילה שלישית
 לפשוט שהוא כתר יחידה, כי כן הוא סדר
 ההמשכה מלמטה למעלה. ובסדור ששלחתי
 לרו"מ אמת שהם כתובות בסדר מלמעלה למטה,
 אבל בכונה צ"ל מלמטה למעלה, וכבר רשמתי לך
 סימנים אצלם, אלא שבקשירת הסידור ניטשטשו.

ומה ששאלת עוד בהקפת התיבה שתי הכוונות
 כאחת טובים, ויש שיכות לשתיים, והם
 שתי שמועות, האחת בספר הכוונות מ"ש מהרח"ו
 ז"ל בשם האר"י ז"ל, והשניה מה ששמעו החברים
 דשער הכללים. אלא שמועה דספר הכוונות היא
 להמשיך המקיפים מז"ת דז"א אל הנוק', ודשער
 הכללים היא להמשיך לה המקיפים ממקום
 יותר עליון מכל כללות פרצופי האצילות. ומ"ש
 עוד לפרש לך הלשון דמוהרש"ש ז"ל דף ה"ן,
 יודע לך שזה הלשון אינו מובן לנו ולא לגדולים
 ממנו, ויען אינו נוגע אל הכוונה לכן הנתנו ידינו
 ממנו, ולא זה בלבד אלא יש עוד איזה לשונות
 בעוה"ר אינם מובנים לנו עד יערה עלינו רוח
 ממרום.*

ומה ששאל עוד מענין זיווג יעקו"ד, יש לי
 להאריך מעט בזה, והוא שיש לחקור כי
 מי הכריחו להרש"ש ז"ל לומר שכל בנין יעקו"ד
 כתפלת אבות זיווג דשים שלום הוא דיעקו"ד
 הקטנים, דהיינו עטרות דיסודות דו"ק דמ"ה
 ודב"ן, היפך פשט ספר הכוונות דרוש ב' דברכת

ל"ה

סידור תפלה להרשיש

לאלפים

בְּמִצּוֹתָיו

יכוין להמשיך צינות דללמי המוחין הג"ל עם נרנח"י דנשמות שבהם :
לחצ"ד דמ"ה וב"ן דפרלופי כחצ"ד דא"א דבריאה דאלילות ודבריאה הסתחונה
דז"א דעשיה דאלילות ודעשיה הסתחונה דאבי"ע דאלילות :

נושא שון
וְצִוְנוּ

יכוין להמשיך ו"ק דללמי המוחין הג"ל עם נרנח"י דרוח שבהם :
לחצ"ד דמ"ה וב"ן דפרלופי כחצ"ד דא"א דיליריה דאלילות ודיליריה הסתחונה
דז"א דעשיה דאלילות ודעשיה הסתחונה דאבי"ע דאלילות :

ופשע וחטאה ונקמה
עַל נְטִילַת יָדַיִם

יכוין להמשיך מלכויה דללמי המוחין הג"ל עם נרנח"י דנפש שבהם :
לחצ"ד דמ"ה וב"ן דפרלופי כחצ"ד דא"א דז"א דעשיה דאלי' ודעשיה הסתחונה
דאבי"ע דאלילות :

גם יכוין להמשיך מוחין מקיפים דל"מ דללס דמ"ה וב"ן לחג"ס וחצ"ד דפרלו'
חילון דזו"ן דעשי' דאלי' ודעשי' הסתחונה :

ר"ת גי' ק"ל יכוין להמשיך מאחורים דילי' שהוא מאחורים דחג"ס דז"א
אחורים דמ"ה ק"ל מוחין דאחור להאיר בעשיה שהיא המ' הנקרא עני

ענ"י

כמספר הר"ת ולהטלותה לאחורים דחג"ס : עכשיו היא באח' ורוצים להעבירה לפנים

יכוין להמשיך לה מפני' דילי' דז"א מוחין דפני' והם שס מ"ב דג' ידים
ולהטלות' לפני' דילי' דז"א צכת מ"ב דמ"ה דילי' דז"א :

אח"כ

מוחין דאחור

יוד יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

ג' ידיים ומוחין
דפנים

יד הגדולה מוחין דפנים יד החזקה
יהוה אלהינו יהוה כונו במוכסו כונו
יד הרמה
יהוה יוד הא ואו הא

עוד ג' ידיים
שמעלות אותה
מ"ב דמ"ה

יד ימין חסד יד שמאל גבורה
יוד ואו דלת, הא אלה ואו אלה ואו, הא אלה
יד דאמלטיחא ס"ס
יהוה יוד הא ואו הא

אח"כ

כונות פרטיות

בשבת יעסוד ויסול ידיו מעומד ויכוין בנטילה באופן זה אלא שהכונה היא באצ"י ויגביה ידיו עד כנגד ראשו ויכוין להמשיך הארה מחב"ד ^[אוצר החכמה] ליעקב ורחל והברכה והניגוב יהיו ג"כ מעומד, ויכוין כי הוא דוגמת כללות האצילות:

[אה"ח 6025]

יקח בידו הימנית את הכלי ישקרא אנשל נ"י יאהדוניהו שהם ^{עם הכולל} גוסא ניר כלים דנל ס"ט בערך האורות שבתוכם: ^{שהם נח"}

כוונה א'
כוונת כלי

ויכוין כי הסיס הם מימי החצר שהם בחי' אותיות מ"י דאלהים שעה עולים כמס' ניא יודין שבאחוי' דעסטיב קסא קסא קמיג קניא ואלהים דיודין דאלסין ודההין לגיש הקלי' הנמשכים מאותיות אלה האלהים: ^{דאלהים}

כוונה ב'
מים

י'וד, י'וד הי', י'וד הי' וי'ו, י'וד הי' וי'ו הי',
י'וד, י'וד הי', י'וד הי' ואו, י'וד הי' ואו הי',
י'וד, י'וד הא, י'וד הא ואו, י'וד הא ואו הא,
י'וד, י'וד הה, י'וד הה וו, י'וד הה וו הה
אלף, אלף הי', אלף הי' י'וד, אלף הי' י'וד הי'
אלף, אלף הי', אלף הי' י'וד, אלף הי' י'וד הי'
אלף, אלף הא, אלף הא י'וד, אלף הא י'וד הא
אלף

כונות פרטיות

כוונה ז'
בטילות ושפשופים

ויסול ג' סעמים רצופים בימין וכן בשמאל וכן בשמשוף

יד שמאל

יד ימין

מקו שמאל של
עתיק

מקו ימין של עתיק

להמשיך סבין דמיה וביין דביין	להמשיך כמיה דמיה ומיה דביין
דעתיק ונוקי נחיי לכתביד דחויב	דעתיק ונוקי נחיי לכתביד דחויב
דבניה שדס אויא עיי דשאל	דבניה שדס אויא עיי דיסן
ולכתביד דבניה דויין	ולכתביד דחכמה דויין :

נמי א' יהוה	ננח" דחידה	יהוה	נמי א'
ב' יוד הי ויו הי "	דחיה	יוד הי ואו הי "	ב'
ג' יוד ויו דלת הי יוד "	דנשמה	יוד ויו דלת הי יוד "	ג'
ויו יוד ויו הי יוד		ואו אלף ואו הי יוד	

שמשוף

להמשיך כמיה וביין דמיה ומיה וביין דביין דא"א ונוקי לכתביד דחויב דחויב דחויב שדס ישפוט דיסן ושמאל ולחויב דחויב דיעקב ודאל.

שמשוף א'	יהוה	ננח" דחידה
שמשוף ב'	יוד האואו הא "	דחיה
שמשוף ג'	יוד ואו דלת הא אלף "	דנשמה
	ואו אלף ואו הא אלף	

אחד

כונות פרטיות

9ה

כוונה ח'
הגבהת הידים

אח"כ יגביה ידיו עד כנגד ראשו להעלות ולרוסס לזרין שהם זה
סיס תחתונים גרין דנסש הנקי גוסא להלביש אוי"א שהם י"ה
סיס עליונים גרין הרוח הנקי נשמתא ולהגביה ולרוסס אוי"א עם הזרין
להלביש לקוק הירד גרין דנשמה שהם עתיק ונוקי וא"א ונוקי ולייחדם
יחד שלי"ה ולהטי"ך שסע לנוסא ולנשמתא ולקשרם ותקף יכרך עניי
כרי שלא תהיה הגבהת ידו לבטלה כנוי בזוהר: **זוהר יתרו סז' ע"א**

כונת סדר מסבע הברכה יבוא להלן בעה"י סדר כונת ברכת המצות
לתוד וכונת ברכת הגהגין לתוד ושם תבין כונת ברכת עניי
ע"ס, ואחי"כ החזור לכאן ותבין תשדום הכונה השייכה לעניי חה תוארה

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו**

המאיר מאח' דחג"ת
דז"א מוחין דאח'

על נטילת ידים ר"ת עניי ג"י ריבוע סיה המאיר במלכות
העומדת אחורי נה"י דז"א **להמשיך** לה הינ
שהם הי הויות ג"י קיל להגביר הקיל הזה על העני שהוא ריבוע סיה
ולמחקו ולהעשירה :

כוונה ט'
על נטילת ידים

ראה סידור א' ו ע"ב

כוונה י'
להמשיך מחג"ת דז"א
מוחין דפנים. מ"ב דג'
ידיים

יהוה יהוה יהוה יהוה ג"י קיל
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד האואו הא ג"י קיל

כוונה י"א'
שלב שלישי
פנים דדעת

בעוד ידיו זקופים יסשום ידיו לקבל המהרה **שסע וברכה רבה** מעשר
מיני שסע הגמשך ל"י: סרצוי הכלולים ב"ס הרמחים
בעשר אצבעות ידיו ויכוון להמשיך **סה"א** מוחין ושסע ל"ב סרצוי
הרמחים ב"ס הבוי והם עשר מיני ברכות הנז' בססוק ויתן לך
האלהים

כוונה י"ב'
המשכת טהרה

כונות פרטיות

האלהים וכו' ונפסוק יעבדוך עמים באופן זה :

ויתן לך האלהים

להמשיך מהאים מוחין ושפע

מטל השמים

לעתיק דכורא

מטל = י' (מ' באתב"ש) ט"ל = י"פ טל

להמשיך יוד^[אהי"ח 6025] פעמים יהיו דמיה והם עשר פעמים טל העולים כמס' שמים לסרצוי עתיק דכורא וממנו לכר הייב סרצוי ובכל יהיו יכוין להמשיך השפע להיא אתרונה ישויה המלכות דאותו סרמ :
אוצר החכמה

לנוקי דעת"י בינה	לשורש העליון כתר	לעתיק חכמה
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה
יוד הא ואו	יוד הא ואו	יוד הא ואו
הא	הא	הא
לאימא גבורה	לאיא ונרק דעת	לאבא חסד
אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
יוד האואו	יוד הא ואו	יוד האואו
הא	הא	הא
לזיא		

כונות פרטיות 19

לנוקי דזא הד

אֱהִיָּה

יְהוָה אוצר החכמה

יוד הא ואו

הא

לישסוית תית

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

יוד הא ואו

הא

לזיא נצח

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה 6025

יְהוָה

יוד הא ואו

הא

ליעקוד יסוד

או הד יו הד או הד יו הד

יו הד וו הד יו הד וו הד

יוד הא ואו

הא

למלכות

אֱהִיָּה

יְהוָה

יוד הא ואו

הא

ומשימני

כונות פרטיות

ומשמני הארץ 1814 תתס"ה

בינה יבין להמשיך שפע משורש העליון לנוק' דעתיק ולכל
סרצוסים שתחתיה

ורוב דגן 6025 ת"ת

דעת יבין להמשיך שפע לסרצוף איא ונוק' ולכל הפרצוי שתחתיו
ותירוש

חסד יבין להמשיך שפע לסרצוף אבא וכל הפרצוסים שתחתיו
יעבדוך עמים

גבורה יבין להמשיך שפע לסרצוף אימא ולכל הפרצוסים שתחתיה
וישתחוו לך לאומים

ת"ת יבין להמשיך שפע לסרצוף ישמרת ולכל הפרצוסים שתחתיהם
הוה גביר

נצח יבין להמשיך שפע לסרצוף זיא ולכל הפרצוסים שתחתיו
לאחיק

הוד יבין להמשיך שפע לסרצוף נוק' דזיא ולכל הפרצוסים שתחתיה
וישתחוו לך בני אמך

יסוד יבין להמשיך שפע לסרצופי יעקב ורחל ולכל הפרצוי שתחתיהם
אורחך